

PROLOOG

‘Dit werkt niet meer Mila! Dit werkt niet!’ Niels zette zijn woorden kracht bij met hevige armgebaren, terwijl Mila haar betraande gezicht verborg achter haar handen.

Ze wist net zo goed als hij dat het niet meer werkte. Het werkte al anderhalf jaar niet meer. Wanneer waren ze andere paden gaan bewandelen? Ze waren steeds meer van elkaar verwijderd geraakt. Ze richtte haar blik naar hem op, maar durfde niet uit te brengen wat ze echt dacht.

Hij leek het op te merken en liep kalm naar haar toe. ‘Ik wil dit niet meer, Mila. Het is op. Jij weet het ook. Je durft het alleen niet te zeggen.’

Hun gezichten waren nu dicht bij elkaar. Er hing een eigenaardige spanning in de lucht. In een vlaag van verstandsverbijstering beantwoordde ze hem met een zoen. Ze wilde voor de laatste keer genieten van zijn smaak, zijn geur en zijn lippen. Hij maakte zich van haar los en draaide zijn gezicht weg.

‘Mila, dit moeten we niet meer doen.’

Ze negeerde zijn opmerking en zoende hem nog een keer. Dit keer gaf hij toe. Hun tongen dansten om elkaar heen zoals lang geleden, toen ze elkaar als onbeheerste pubers verslonden. Niels tilde haar plotseling op en zette haar op het keukenblad. Waar kwam dat oude vuur opeens vandaan en konden ze echt niet nog...? dacht Mila.

Hij zoende haar rustiger en Mila beet zachtjes op zijn lip. Hij trok haar trui over haar hoofd, waarna zij snel hetzelfde deed bij hem. Zijn hand zocht naar haar borsten, terwijl zijn warme adem tintelde op haar huid. Ze voelde hoe ze smolt van zijn aanraking.

Nee Mila, sprak ze zichzelf streng toe, het is echt over nu, dus geniet er maar extra van. Niels trok haar rokje en slijpe uit en keek verlekkerd naar het zachte, roze vlees tussen haar benen.

‘Blijf zo zitten,’ beval hij. Niels wist na al die jaren heel goed wat ze het lekkerst vond. Zo plagerig, zo vaardig. Hij voelde precies aan wanneer ze op het punt stond te komen. Dan veranderde hij zijn tempo of zette hij zijn tong net even anders in. Dit keer liet hij het niet zo ver komen. Hij liet haar net voor haar climax hangen en gebaarde haar op handen en knieën te gaan zitten. Ze wist natuurlijk wel waar dit heenging en verheugde zich nu al op wat zou komen. Ze verwachtte zijn mannelijkheid elk moment, maar voelde dat zijn eikel plagerig wachtte bij haar genotsgleuf. En ze was al op het randje!

‘Niels, waar wacht je nou op? Ik ben er bijna!’ Mila hijgde opgewonden en draaide haar hoofd ongeduldig naar achteren.

Niels keek wild en geil uit zijn ogen en gromde tevreden: ‘Oké, wat jij wilt, schatje.’

Alsof hij van elke centimeter afscheid wilde nemen, gleed hij geduldig in en uit haar. In, uit. Ze sloot haar ogen, hoorde hoe nat ze was en kreunde diep. Ze merkte dat Niels geduld inmiddels ook op was, want

hij nam haar alsof er geen morgen meer zou zijn. Ze bracht haar vingers naar haar klit en stelde haar orgasme net zo lang uit totdat ze hem in haar voelde spuiten. Wat een knallend afscheid.

‘Oké,’ bracht Niels verwaasd uit. ‘Dat was een onverwacht eind.’

Mila voelde zich plotseling wat ongemakkelijk zo naast hem op de bank. Ze keek naar het vertrouwde gezicht van Niels en beseftte zich opeens dat ze haar hele volwassen leven met hem had gedeeld.

‘Gebeurt dit echt?’ vroeg ze zich hardop af. Niels pakte haar gezicht vast: ‘Mila, bedankt voor alles wat je me hebt gegeven. Ik hoop echt dat we elkaar beter hebben ...